

Se dagens lys

Af Svend Åge Madsen

at
AARHUS TEATER

Christian Hetland
Anne Plauborg

Se dagens lys

Et samfund sat på spidsen eller et spejl for tiden?

Af **Anders Petersen**
Lektor i sociologi

Forestil dig, bare et kort øjeblik, en tilværelse uden vaner og rutiner. Læg derefter til, at du hver dag vågner op i et nyt hus (eller en ny lejlighed) til et nyt arbejde, du skal udføre, og til en ny fritid, hvor du skal socialisere med nye venner. Og som om det ikke er nok, slår du hver morgen øjnene op til en ny kvinde eller mand og helt nye børn, som du forventes at engagere dig i og pleje intim og øm omgang med. Det er hundesvært at forestille sig et samfund, hvor den måde at være til på tilskyndes, ja ligefrem forlanges, ikke sandt? Ikke desto mindre er det scenariet i Svend Åge Madsens roman *Se dagens lys*, hvor han pirrer vores nysgerrighed og udfordrer vores evne til kreativ tænkning med det relativt simple greb: "Hvad nu, hvis samfundet var radikalt anderledes?"

ET UDSKIFTNINGSSAMFUND

Og hvordan ser det alternative samfund så ud i Svend Åge Madsens optik? Jo, efter en global depression har hærget, hvor samfundets fælles regler og normer er faldet fra hinanden, og hvor menneskene mistrives psykisk, opstår muligheden for en total samfundsomvæltning, og udskiftningssamfundet ser dagens lys. I det samfund er menneskets sværmeriske luner udskiftet med computeren Madam Datams rationelle kalkulerbarhed, der styrer og kontrollerer den samfundsmæssige gøren og laden ned i mindste detalje. Her er mennesket underlagt total kontrol. I udskiftningssamfundet er der eksempelvis ingen ejendomsret, da besiddelser siges at underminere den gode samfundsmoral. Det gælder også de børn, som man selv måtte sætte i verden. De indgår også i samfundets omskiftelige kredsløb og får derfor en ny mor hver dag. Intet er ukrænkeligt – alt skiftes ud hele tiden. Den type samfund stiller naturligvis nogle helt specifikke krav til mennesket, for at det skal kunne håndtere og navigere i verden. To begreber kan ramme det ind: total omstillingsparathed og fleksibilitet. I udskiftningssamfundet ikke alene agerer menneskene som fuldstændigt omstillingsparate og fleksible, de indpodes også opfattelsen af det som det samfundsmæssigt – og dermed moralsk – overlegne, som alle stortrives med. Ethvert fravær af omstillingsparathed sidestilles med opløsning, hvorfor alene tanken om kritik eller modstand betragtes som samfundsskadelig virksomhed.

Har vi således at gøre med et bizart mareridt, som burde få alle advarselsslamper til at blinke? Eller kan vi faktisk betragte udskiftningssamfundet som noget af en våd drøm? For hvis vi kan udslutte menneskelig lidelse, have det sjovt, tænke positivt og udradere alle farlige og dårlige følelser, burde vi så ikke stile mod det? Og i en tid, hvor mennesker driver rovdrift på sig selv og knækker nakken som følge af arbejdsrelateret stress, ville det så ikke være skønt med et samfund, hvor hvert enkelt menneske ikke varetager sin jobfunktion mere end ca. to timer dagligt? Og hvis fastholdelsessystemets (som var samfundet før udskiftningssamfundet) pris var kedsomhed, ensomhed og pinagtig meningsløshed, hvorfor så ikke bevæge os over i den modsatte grøft? Skal vi ikke bare underordne os og lade os styre? Det er denne dobbelthed Svend Åge Madsen elegant indskraver i sit værk om det fiktive fremtidssamfund.

PARALLELLER TIL VOR TIDS SAMFUND

Men er kravet om omstillingsparathed nu så fjernt fra noget, vi kender? Styres vi ikke allerede efter den logik? Jo, det er det muligt at argumentere for. Som den amerikanske sociolog Richard Sennett gjorde opmærksom på for nogle år siden, har de seneste årtier budt på en systematisk devaluering af

menneskelige vaner og rutiner til fordel for promoveringen af det fleksible menneske. Hvorfor? Fordi det fleksible menneske betegnes som fremadskuende og fremskridtsvenligt og dermed mere effektivt og produktivt. Når det nye skal erobres, nytter det ikke noget, at mennesket står i stampe og lader sig bremse af rutiner eller forestillinger om, hvordan det tidligere har båret sig ad. Men det kortsigtede fokus, påpeger Sennett, truer med at undergrave menneskets karakter, især de sider af den, der binder os sammen og giver en fornemmelse af, at vi har en bæredygtig identitet. Vi synes at distancere os fra hinanden og os selv, når vi ikke tillader os at sætte kursen mod fjernere horisonter end dem, vi kan se lige foran vores egen næsetip. Det mener den engelske sociolog Anthony Giddens også gør sig gældende, når det drejer sig om vores mest intime forhold. I hans optik domineres tidsånden af forestillingen om, at mennesket ikke skal lade sig bremse af noget som helst, der ikke giver positive udslag på lystbarometeret her og nu. Reglen om 'det rene forhold' dominerer: Hvis jeg ikke hele tiden er tilfreds med forholdet, dropper jeg det og finder en anden, der kan opfylde mine umiddelbare nydelsesbehov. I udskiftningssamfundet er dette sat i system: Man er kun sammen i 24 timer, hvor man skal få det bedste ud af hinanden. I vores samfund er den evindelige fornyelse idealiseret som udtryk for den ultimative frihed, hvor den største frygt er at gå glip af noget. Konsekvensen er dog, at vi også i vores intime forhold risikerer at miste den positive fornemmelse for det lange, seje træk, når vi i det kortsigtedes tjeneste springer gladeligt fra en relation til en anden.

Men kommer folk ikke på andre tanker og skifter kurs? I *Se dagens lys* viser hovedpersonerne Elef og Maya vejen. De går til modstand mod udskiftningssamfundets sindelagskontrol på smukkeste vis. De "kommer nemlig til" – efter at have været mand og kone i en dag – at savne og forelske sig i hinanden og dermed bryde den grundlæggende regel om komplet omskiftelighed. At de opdager kærligheden i et specifikt menneske, som de tiltrækkes af og vil opbygge en historie sammen med, pejler fortællingen ind på grundlæggende spørgsmål om, hvad frihed og kærlighed er.

FRIHED OG KÆRLIGHED

Er frihed et spørgsmål om fravær af forpligtigelser og ansvar overfor andre mennesker, eller er frihed (også) et spørgsmål om muligheden for ansvarlig tilknytning til andre? Det er der mange nuancerede bud på, men at vi kan flygte fra friheden ved at søge sikkerhed i totalitære regimer, hvor vi helt deponerer vores mulighed for at vælge noget som helst frit, har den tyske psykoanalytiker Erich Fromm meget fint beskrevet i bogen *Flugten fra friheden*. Nok oplever vi tryk, når vi fuldstændigt indordner os i et system à la Madam Datams, men vi frasiger os også ansvaret for os selv og andre, mens vi samtidig giver køb på en central menneskelig værdi, nemlig vores autonomi. I *Se dagens lys* angår det friheden til kærligheden og den voldsomme og livsbekræftende råstyrke, den kan udgøre. Det kan være mellem to mennesker, hvor kærlighedens dybe følelser, som hos Maya og Elef, er livsomvæltende. I kærlighedens uundværlighed tager de ansvaret for hinanden, og en fælles retning i livet etableres. Men vi må minde os selv om, at kærligheden mellem to mennesker også kan have en negativ side, for med kærlighed følger måske de negative følelser, der er så forbasket destruktive: jalousi, vrede, irritation og aggression for blot at nævne nogle. I udskiftningssamfundet er de elimineret og erstattet med lystbetonet tilfredsstillelse og momentan lykke. Det samme gør sig gældende for sorg. I udskiftningssamfundet sørges der ikke, for sorg forudsætter kærlighed.

I lyset af den dybe kærligheds mulige konsekvenser er den derfor lagt på is og gemt væk. Den er farlig, potentielt samfundsomvæltende og dermed en forbandelse. Maya og Elef viser os dog, at kærligheden også er en smuk gave.

AT VÆRE ET MENNESKE

I sidste ende handler *Se dagens lys* for mig om, hvad det vil sige at være et menneske. Dette filosofiske spørgsmål er der mange forskellige svar på, men modsætningen til maskiner (eller robotter) – som bogen også opstiller – er måske et fint sted at starte. For kan vi som mennesker blive så mekaniske, at vi mister vores menneskelige særpræg? Her synes det ikke uvæsentligt at stille følgende spørgsmål: Hvordan ville et liv være uden unikke andre, der er helt uerstattelige for os, som vi har en fortid med og som vi tilmed kender lugten af, lyden af og følelsen af at være i nærheden af? Det må være et liv, hvor vi ikke har mulighed for at give os hen til andre mennesker, som vi knytter stærke bånd til og nærer særligt dybe følelser for. Her synes mennesket reduceret til en tom, endda sjælløs og kærlighedsudhulet, skal. Er et samfund af den type efterstræbelsesværdigt? Det tvinger *Se dagens lys* os til at spørge os selv om.

Frederik Mansø Boutrup · Kim Veisgaard · Marie Marschner

Magnus Haugaard
Marie Marschner
Christian Hetland
Anna Nøhr Tolstrup
Kirsti Kærn

En skriftlig korre- spondance

Det er dramatiker Julie Petrine Glargaard, der står bag dramatiseringen af Svend Åge Madsens roman *Se dagens lys* til Aarhus Teater. Både Julie Petrine Glargaard og Svend Åge Madsen er tidligere husdramatikere på Aarhus Teater, og undervejs i forløbet med *Se dagens lys* har de udvekslet tanker om værkets omdannelse til scenen og om at være skrivende menneske. Her følger et uddrag af korrespondancen.

Redigeret og sammensat
af dramaturg **Susanne Hjelm Pedersen**

JUNI 2019: EFTER SIDSTE MANUSAFLEVERING
Svend Åge Madsen —→ **Julie Petrine Glargaard**

Hej Julie

Jeg er glad for, det blev dig, der fik opgaven med at dramatisere *Se dagens lys*. Af dig kender jeg kun *Glasbobler*. Jeg så forestillingen og var vældig glad for den. Senere har jeg læst manus, og syntes næsten endnu bedre om det.

Til *Se dagens lys*. Jeg har flere steder fortalt om dengang, jeg fik ideen til historien. Dengang drejede det sig kun om at skifte ægtefælle dagligt. På det tidspunkt havde jeg en bestilling liggende fra tv-teatret. Jeg tænkte straks, at her havde jeg lige ideen til et tv-stykke. Jeg begyndte næsten med det samme at skrive en synopsis. Men kom ikke ret langt, selv om jeg prøvede flere gange – sjov idé og så ikke mere på den. Fordi det blev for mekanisk med dag på dag. Skrottede det, fordi jeg måtte indse, at ideen IKKE var dramatisk. Måske et år eller to senere blev det så til en roman, hvor systemet var udvidet med, at man ikke bare skiftede ægtefælle, men også familie, job, bopæl, etc.

Alt det for at tilstå over for dig, at jeg synes, det er en svær opgave, du har været på. Ville ikke sige det, før du var færdig. Håber den ikke gav dig for meget hovedbrud. Måske endda lidt fornøjelse. Og er vældig spændt på, hvordan du har grebet det an – at løse det (næsten bevisligt) uløselige. Mener du, at du har gendrevet min opfattelse?

JULI 2019
Julie Petrine Glargaard —→ **Svend Åge Madsen**

Kære Svend Åge

Det er uden tvivl et kompliceret værk, du har skabt, men det har på intet tidspunkt føltes for svært. Jeg har virkelig nydt opgaven. Imens jeg lavede dramatiseringen, tog jeg et episodeforfatterkursus på Filmskolens efteruddannelse, og jeg tænkte flere gange over, at dramatiseringen af *Se dagens lys* faktisk mindede meget om det at være episodeforfatter. Du har – som en hovedforfatter – allerede skabt et univers, en række nuancerede karakterer og udskrevet karakterernes rejser, som jeg – akkurat som en episodeforfatter – skulle forholde mig til og manøvrere indenfor (Ja... Så åbenbart var det altså ikke sværere, end at jeg bare lige skulle bruge en ekstra uddannelse for at kunne løse det). Der lå jo allerede en god dramatisk fremdrift i værket og mange gode vendepunkter, så noget af det sværeste var næsten at beslutte, hvad der skulle med – der var materiale til mange timers teater.

Jeg blev med det samme meget betaget af troldkvinden Varinka.* Hvad inspirerede dig til den karakter?

Svend Åge Madsen —→ **Julie Petrine Glargaard**

Kære Julie

Trine [Holm Thomsen, teaterdirektør] sendte mig dit manus [til *Se dagens lys*] for nogle dage siden. Jeg læste det selvfølgelig straks.

Vældig godt tilfreds. Noget jeg lægger overordentlig stor vægt på: Jeg synes, du udfolder mit tema, mit univers, SAMTIDIG med at du gør det til din egen historie. For du har jo virkelig nytænkt og nyskrevet bogen, med ret store indgreb. Som jeg finder vigtige for at få værket til at virke på scenen. Også fordi bogen selvfølgelig bærer præg af at stamme fra en anden tid.

Din udgave af historien er virkelig så anderledes, at jeg under læsningen et par gange blev grebet af direkte spænding: Hvordan i alverden vil hun løse den her situation? En god oplevelse, fordi du klarede det, og jeg klappede henrykt.

Varinka. Da jeg skrev bogen, var jeg klar over, at sci-fi-slænget ville kaste sig over den. Jeg læste faktisk, hvad jeg kunne finde af utopier fra 1900-tallet. Det viste sig, at alle var dystopier, advarsler imod det truende, kommende samfund, hvor en flok magtliderlige mænd (så vidt jeg husker kun mænd, underligt nok) ville undertvinge alle andre. En trussel som jeg egentlig ikke oplevede som meget relevant. Derimod ikke én eutopi. Hvilket forstærkede mig i den idé, at min bog langt hen ad vejen skulle balancere mellem de to genrer: dys- og eutopi. Derfor ikke en Big Brother, men en gemytlig Madam Datam.

Da Elef og Maya skal konfronteres med den uhyggelige sandhed om gamle dage, havde jeg brug for en klog gamling. Det er nær ved en kliche i den slags sci-fi, at der på et tidspunkt optræder en vis, dvælende gammel mand (ofte med langt hvidt hår – dengang havde jeg ikke set mig i fremtidsspejlet), der kan forklare alt det om fortiden, som bogen ikke kan få med i sin nutid. Som jeg besluttede at vende på hovedet. Derfor blev det en gammel, arrig kælling. Jeg havde bevidst gjort omgangstonen blandt udskiftnings-menneskene blød, venlig, overbærende, næsten uden metaforer og digteriske udsving – for at karakterisere konsekvensen af at leve i det altid imødekommende, forstående samfund. Derfor gjorde jeg Varinka så hvinende sur rent sprogligt, som jeg kunne. Under læsningen af manus blev jeg faktisk misundelig, for jeg synes, du slår mig med mange meter på det punkt. Hvor i alverden har du lært sådan et gadesprog?

AUGUST 2019: EFTER PRØVESTART

Julie Petrine Glargaard —→ **Svend Åge Madsen**

Kære Svend Åge

Først og fremmest vil jeg beklage stilheden. Der var mange spørgsmål, der dukkede op under læseprøven og ikke mindst i de efterfølgende uger, da vi kom alle scenerne igennem – og deraf mange omskrivninger og nye bud, der skulle laves. Vi er endnu ikke helt igennem, selvom vi trods alt har været i gang næsten en måned.

Der er altid så mange ting, der viser sig, når spillerne får ordene i munden, og scenerne kommer på gulv. Det fik jeg faktisk meget lyst til at spørge dig om. Oplever du, at teatrenes forhold til ny dramatik har ændret sig? Hvordan foregik det, da du var husdramatiker – har du nogensinde afleveret et 'færdigt værk' til scenen, som (tekstmæssigt) ikke blev ændret, selvom instruktører og spillere fik det i hånden? I denne proces har jeg heldigvis været enig med Rune [David Grue, instruktør] hele vejen, men jeg har også arbejdet med instruktører, der tænker teksterne som færdige værker (hvor man ikke må ændre et komma) i det øjeblik jeg har skrevet dem – og andre, der går i den modsatte grøft og ændrer i teksterne efter for godt-befindende. Og begge dele kan jo vise sig at være problematisk.

Mit gadesprog, som du kalder det, må være samlet op på ligustervillavejene i Charlottenlund ;-) ... Nej, jeg elskede Varinkakarakteren fra første færd, jeg syntes, du havde givet hende så mange sproglige guldgruber. Det var hende, jeg glædede mig aller mest til at skrive. Hun havde præcis det sprog, jeg elsker at udfolde på scenen. Bitterheden. Vreden. Sarkasmen. Derudover har jeg arbejdet med Anders Baggesen før i *Salamimetoden*, som var mit andet stykke til Aarhus Teater. Jeg havde hans stemme i baghovedet undervejs.

Skriver du egentlig på noget lige nu?

Svend Åge Madsen —→ **Julie Petrine Glargaard**

Kære Julie

Som jeg husker det – men hvor meget husker jeg, hvor meget digter jeg? – har jeg aldrig været ude for at skulle ændre ret meget, når jeg først har afleveret et skuespil. Enkelte stramninger, enkelte sætninger, der var svære at få ud af munden, så ordlyden skulle ændres. Jeg har ikke arbejdet ret meget med dramatik de senere år, så jeg vil ikke påstå, at jeg har fingeren på pulsen angående udviklingen. Nok en fornemmelse af, at det har flyttet sig en del fra at være dramatikerens stykke til instruktørens stykke: At det er instruktørens store koncept, der skal forløses i højere grad end dramatikerens lille idé. Men på det punkt er jeg vist ikke helt uvildig.

OM jeg skriver. Jeg sidder med korrektoren på en roman med indbagte noveller, *Enden på tragedie*, som skal udkomme om et par måneder. Foruden at jeg sidder med et næsten færdigt manus til den næste roman, foreløbig uden navn, som jeg gerne vil have helt afsluttet snart, fordi jeg forudser, der bliver en del postyr og afbrydelser i den kommende tid i forbindelse med romanudgivelsen, en forestående fødselsdag og ikke mindst opsætningen af en roman, som jeg skrev, da jeg var halvt så gammel som nu.

* I opsætningen på Aarhus Teater spilles karakteren Varinka af Anders Baggesen.

Kirsti Kærn
Christian Hetland
Anne Plauborg
Bertram Lyng Engelsted Jarkilde
Viola Madicken Bøhm Vatn

SVEND ÅGE MADSEN Forfatter

Svend Åge Madsen debuterede som forfatter med romanen *Besøget* og har siden udgivet mere end 50 værker indenfor forskellige genrer, heriblandt romanerne *Tugt og utugt i mellem-tiden*, *At fortælle menneskene*, *Syv aldres galskab* og *Pigen i cementblanderen*, der sammen med *Se dagens lys* alle regnes som moderne klassikere i dansk litteraturhistorie. Svend Åge Madsens bøger er oversat til en lang række sprog og han har modtaget et væld af priser for sine litterære arbejder, heriblandt Det Danske Akademis Store Pris, Søren Gyldendal Prisen, Danske Dramatikers Hæderspris, Holberg-Medaillen, DR's Romanpris og De Gyldne Laurbær. Også hans seneste roman *Af den anden verden* blev i 2018 nomineret til DR's Romanpris. Svend Åge Madsen var tilknyttet Aarhus Teater i perioden 1982-86 som husdramatiker. I denne periode forfattede han stykkerne *Svejk i tredje Verdenskrig*, *Dr. Strangula*, *Det sidste suk* og *Nøgne masker*.

JULIE PETRINE GLARGAARD Dramatiker

Julie Petrine Glargaard er uddannet fra Dramatikeruddannelsen ved Aarhus Teater i 2013. Under uddannelsen skrev hun bl.a. *Til afsked, Døden, om du vil*, en del af forestillingen *Nekrologer*, der spillede på Aarhus Teater i 2012. Hun var efterfølgende i en to-årig periode ansat som husdramatiker på Aarhus Teater, hvor hun oversatte og bearbejdede Dürrenmatts *Den gamle dame besøger byen* og Henrik Ibsens *Hedda Gabler* og skrev forestillingerne *Glasbobler* og *Salamimetoden*, der begge havde urpremiere på Aarhus Teater. Siden har hun bl.a. dramatiseret Hans Scherfigs *Idealister* for DR's Radiodrama og skrevet stykkerne *Mennesker forsvinder* (Teater Katalpult), *Hunger* (Teater Refleksion), *På Herrens mark* (Teater Grob), *Manden i den røde bil* og *Barn nr. 33* (Det Skrå Teater og Teater Momentum) og *Dramaqueens* (Dramafronten).

RUNE DAVID GRUE Instruktør

Rune David Grue er uddannet instruktør fra Statens Teaterskole, 2005. Han modtog Reumerts talentpris i 2007, og året efter iscenesatte han med stor succes Dostojevskijs *Idioten* på Scala. Fra 2008 blev han fast instruktør på Det Kongelige Teater og i 2010 fik han en Reumert som Årets Instruktør for forestillingerne *Pornografi* på Aalborg Teater samt *Ulysses von Ithacia* og *Forbrændt* på Det Kongelige Teater. Siden har han blandt meget andet instrueret klassikere som Dostojevskijs *Forbrydelse og Straf* (2010), Tom Kristensens *Hærværk* (2014) og Ibsens *Hedda Gabler* (2015) på Det Kongelige Teater og været instruktør ved ensemblet Det Røde Rum. Senest har han på Betty Nansen Teatret iscenesat sit eget stykke *Kunsten at være lykkelig*, baseret på tekster af filosofen Arthur Schopenhauer, og musicalsuccesen *West Side Story* på Aarhus og Aalborg Teater.

JULIAN TOLDAM JUHLIN Scenograf

Julian Toldam Juhlin blev uddannet scenograf fra Statens Scenekunstscole 2014. Foruden forskellige kunstprojekter og -installationer har han bl.a. lavet scenografi til forestillingerne *Som var det i går* og *Frk. Jensens Kogebog* på Riddersalen, *Soli Deo Gloria* på Betty Nansen Teatret, *Citroner i vand* på Det Lille Teater, *Transalvation* på Warehouse9, *Svantes lykkelige dag* på Nørrebro Teater, *Peter Pan* på Folketeatret *Faust* på Mungo Park og senest Halvdans *Hokus Pokus* på Det Kongelige Teater. I 2015 modtog han Reumert Talentpris.

KIM ENGELBREDT Lyddesigner og tonemester

Kim Engelbredt har igennem mere end 35 år arbejdet som tonemester og lyddesigner på Aarhus Teater, og stået for lyduniverset i mere end 100 forskellige forestillinger. Blandt de seneste kan nævnes *Den Gode Vilje*, *Hospitalet*, *Biedermann og Brandstifterne* og i sidste sæson stod han bag lyden på *Friheden*, *Dancer in the Dark*, *Brænding*, *Parasitterne* og senest *Orestien*, hvor han skabte forestillingens lydunivers sammen med Lydmor.

ANDERS KJEMS Lysdesigner

Uddannet lysdesigner fra Statens Teaterskole i 2003. Han har været fast tilknyttet Aalborg Teater i en længere periode og stod bl.a. for lysdesign på *Macbeth* og den Reumert-nominerede forestilling *Pornografi* (2009). Fra 2010-14 var han belysningsmester på Teatret Svalegangen. Derudover har han i 2016 lavet lys på Black Box Dance Companys *7EVEN* på Holstebro Musikteater, der blev nomineret til en Reumert som Årets Danseforestilling samt stået for lysdesignet på Von Badens *Hullet* og *Mæt af dage* på Teatret Svalegangen. På Aarhus Teater har han senest stået for lysdesign på forestillingerne *Erasmus Montanus*, *Narnia*, *Hospitalet* og *Biedermann og Brandstifterne*.

Christian Hetland

Christian Hetland · Anne Plauborg

Christian Hetland · Frederik Mansø Boutrup

Business

Aarhus Teater har et stærkt samarbejde med erhvervslivet. Vi har et eksklusivt partnerskabsnetværk med en lang række virksomheder, der støtter Aarhus Teater og selv opnår fordele ved det.

Et partnerskab med Aarhus Teater kan tegnes i forskellige kombinationer sammensat efter navnene på vores sceners størrelse: Store Scene, Scala og Studio.

Har du lyst til at vide mere om vores partnerskabsnetværk, så se mere på aarhusteater.dk.

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond
Otto Mønstedts Fond
CAC Fonden
Spar Nord Fonden
Nykredits Fond
Vilhelm Kiers Fond
Per og Lise Aarsleffs Fond
Aarhus Stiftstidendes Fond

STORE SCENE-PARTNER

Wahlberg Motion Design

SCALA-PARTNERE

IT Relation
Jydsk Emblem Fabrik
LINDBERG
OK
Stibo
Jyllands-Posten (mediapartner)

STUDIO-PARTNERE

Aarhus Havn
Advokatfirmaet Energi & Miljø
BKI
Bravida Danmark
By Wirth
Carlsberg Danmark
C. F. Møller Architects
Clean Energy Invest
Cosmo Ejendomme
Crescendo

Danmon Group Systems
Danske Bank
DLA piper Denmark
Ejendomsselskabet Olav de Linde
Elbek & Vejrup
EL:CON
Enemærke & Petersen
FO-Aarhus
Handelsbanken
Harboe Skilte
Heyday
Holst, Advokater
Hustømmerne
JS Holding
Jyske Bank
Kvadrat
Malerfirma Dalsgaard & Co.
Mangaard Travel Group
Mariendal Electrics
Meyerdonationen
NRGi
Nordea
Nykredit
Pedersen & Nielsen Automobilforretning
PwC
Scandic Aarhus City
Schouw & Co.
Spar Nord
Sparekassen Kronjylland
STARK
Systematic
Søren Jensen Rådgivende Ingeniørfirma
Aarhus Oliefabriks Fond for almene formål

Christian Hetland · Anna Nøhr Tolstrup · Nahla Ravn Kaasing · Bertram Lyng Engelsted Jarkilde

Anne Plauborg · Malou Ambrosius

Marie Marschner

Christian Hetland
Johanne Marie Brandt
Kirsti Kærn
Marie Marschner

SE DAGENS LYS

Af
Svend Åge Madsen

Dramatisering
Julie Petrine Glargaard

Isenesættelse
Rune David Grue

Scenografi og kostumedesign
Julian Toldam Juhlin

Lysdesign
Anders Kjems

Lyddesign
Kim Engelbrecht

MEDVIRKENDE

Elef
Christian Hetland

Maya
Anne Plauborg

Agge m.fl.
Kim Veisgaard

Varinka m.fl.
Anders Baggesen

Judith m.fl.
Marie Marschner

Elvira m.fl.
Anna Nøhr Tolstrup

Helena m.fl.
Kirsti Kærn

Niels m.fl.
Frederik Mansø Boutrup

Martin m.fl.
Magnus Haugaard

Børn
Nahla Ravn Kaasing
Johanne Marie Brandt
Malou Ambrosius
Bertram Lyng Engelsted Jarkilde
Viola Madicken Bøhm Vatn
Malthe Rosenkrands Langballe

AARHUS TEATER
Teaterdirektør
Trine Holm Thomsen

Direktør
Allan Aagaard

Producent
Ebba Bertelsen

Produktionsleder
Line Bjergø

Dramaturg
Susanne Hjelm Pedersen

Forestillingsleder
Trine Tue

Regissør
Katrine Aastrøm

Sufflør
Hanne Wolff

Voice coach
Nini Matessi Schou

Lysansvarlig
Rasmus Knudsen

Opbygningsansvarlig
Kristian Skov

Malersal
Ruth Grønberg
Snedker
Niels Peter Warming

Rekvisitør
Julia Svenningsen
Anna Cathrine Rubek Colberg

Skræddersal
Celine Gnutzmann Andersen

Sminke/mask
Lea Laursen
Vibeke Damgaard Prip

Afvikler lys/lyd
Søren Brink Deigaard Stendahls

Afvikler sminke/mask

Lea Laursen
Camilla Olesen
Vibeke Prip

Påklæder
Jeanett Dupont Tidemandsen

Plakatbillede
Yellow1.dk / Foto Per Arnesen

Forestillingsfotos
fra afsluttende prøver
Emilia Therese

Programlayout
Jørn Moesgård

Premiere
Aarhus Teater
Scala
13. september 2019

Forestillingens varighed
Ca. 2 timer og 30 minutter
inkl. pause

Forestillingssponsor
Aarhus Stiftstidendes Fond

Tak til:
Nordic Seaplanes Aarhus

Musik af
Mantovani
Brian Eno
Murcof
Erik Truffaz

Forestillingen er baseret på
romanen *Se dagens lys*
af Svend Åge Madsen,
udgivet af Gyldendal,
produceret i samarbejde med
Gyldendal Group Agency
